

75

**ROZPORZĄDZENIE KIEROWNIKÓW RESORTÓW: SPRAWIEDLIWOŚCI,
BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO ORAZ GOSPODÁRKI NARODOWEJ I FINANSÓW**

z dnia 30 listopada 1944 r.

w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r., o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu.

Na podstawie art. 9 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r., o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Władze bezpieczeństwa publicznego obowiązane są do zatrzymania wszystkich osób, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dopuściły się czynów, określonych w art. 1 dekretu.

(2) Nie podlegają zatrzymaniu nieletni, którzy nie ukończyli lat 13.

(3) Władze bezpieczeństwa publicznego jednocześnie z zatrzymaniem zabezpieczają tymczasowo majątek zatrzymanego i żyjących z nim członków rodziny.

(4) O dokonaniu powyższych czynności władze bezpieczeństwa publicznego zawiadamiają prokuratora specjalnego sądu karnego.

(5) Prokurator specjalnego sądu karnego powierzy opiekę tymczasową nad nieletnimi, wymienionymi w ust. (2) miejscowej (gminnej lub miejskiej) radzie narodowej i zwróci się do właściwego urzędu skarbowego o dokonanie protokółarnego zajęcia majątku osób, wymienionych w ust. (3).

§ 2. (1) Delegowany przez właściwy urząd skarbowy urzędnik sporządzi w obecności przedstawicieli władz bezpieczeństwa publicznego i miejscowej (gminnej, lub miejskiej) rady narodowej protokół zajęcia majątku zatrzymanego i żyjących z nim członków rodziny.

(2) Odpisy protokołu zajęcia należy doręczyć władzom bezpieczeństwa publicznego dla dołączenia do akt sprawy zatrzymanego.

(3) Zajęty majątek ruchomy należy oddać pod tymczasowy dozór miejscowej rady narodowej lub osoby przez nią wskazanej, — gdyby zaś, ze względu na bezpieczeństwo tego majątku było to niewskazane, należy takowy przewieźć do magazynów skarbowych.

(4) Majątek nieruchomy, jak również przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należy oddać pod tymczasowy dozór miejscowej rady narodowej.

(5) Członkami rodziny w rozumieniu ust. (2) § 1 są krewni w linii prostej, bocznej, małżonek, powinowaci oraz osoby pozostające w faktycznej wspólnocie małżeńskiej lub rodzinnej z osobą, co

do której zachodzi podejrzenie, że popełniła czyn, określony w art. 1 dekretu.

§ 3. W wypadku nieujęcia osoby wymienionej w art. 1 dekretu, lub też w wypadku wykrycia majątku ukrytego przez taką osobę, należy co do zabezpieczenia i zajęcia majątku postąpić w sposób przewidziany w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. (1) Władze bezpieczeństwa publicznego winny przesłuchać zatrzymanego i najdalej w ciągu 14 dni od daty zatrzymania przekazać akta sprawy właściwemu prokuratorowi specjalnego sądu karnego, który postąpi w myśl art. 2 ust. 1 i 2 dekretu.

(2) O ile na podstawie akt sprawy prokurator dojdzie do wniosku, że brak jest dostatecznych danych do ustalenia, iż zatrzymany dopuścił się czynu, określonego w art. 1 dekretu, nakaże bądź uzupełnienie dochodzenia, bądź niezwłoczne zwolnienie zatrzymanego. Postanowienie prokuratora w tym przedmiocie jest wiążące dla władz bezpieczeństwa publicznego.

§ 5. (1) Prokurator specjalnego sądu karnego przesyła odpis postanowienia sądu specjalnego, zapadłego w myśl art. 5 dekretu, właściwemu urzędowi skarbowemu celem wykonania przewidzianej w art. 3 dekretu konfiskaty mienia.

(2) Odpis postanowienia w ust. 1 wymienionego, stanowi tytuł wykonawczy, na mocy którego zajęty majątek przechodzi na własność skarbu państwa, o czym należy poczynić wzmiankę w protokóle zajęcia.

§ 6. W razie rehabilitacji skazanego (art. 2 ust. 5 dekretu) zwrot jego majątku nastąpi na mocy wydanego jednocześnie przez specjalny sąd karny postanowienia w tym przedmiocie.

§ 7. (1) W razie wyłączenia majątku członków rodziny spod konfiskaty, w myśl art. 6 dekretu, oraz w wypadkach wymienionych w § 6 — prokurator specjalnego sądu karnego przesyła odpis postanowienia sądu właściwemu urzędowi skarbowemu celem wydania osobie zainteresowanej majątku, stanowiącego jej własność. O wydaniu majątku należy poczynić wzmiankę w protokóle zajęcia i wykonania konfiskaty (§ 5 ust. 2).

(2) W razie niemożności zwrotu skonfiskowanego majątku, w wypadkach wyszczególnionych

w ust. (1) oraz w § 6, osoby zainteresowane otrzymują równowartość tego majątku.

§ 8. Miejsca odosobnienia (obozy) podlegają Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 9. Nadzór nad miejscami odosobnienia (obozami) sprawuje prokurator specjalnego sądu karnego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów: *Jan Stefan Haneman*

76

ROZPORZĄDZENIE KIEROWNIKA RESORTU ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 listopada 1944 r.

w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 pkt b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się całkowicie polowania na niedźwiedzie, rysie żbiki, borsuki, kuny leśne (tumaki), wiewiórki, kuropatwy, przepiórki, cietrzewie, bażanty i orły przednie.

§ 2. Zabrania się całkowicie polowania na głusze, za wyjątkiem terenu Puszczy Białowieskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1946 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 104, poz. 930) oraz wszystkie inne rozporządzenia sprzeczne z niniejszym, w przedmiocie ochrony zwierząt wymienionych w pkt 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

w/z Kierownik Resortu Rolnictwa
i Reform Rolnych: mgr *Edward Bertold*

77

ROZPORZĄDZENIE KIEROWNIKA RESORTU OŚWIATY, WYDANE W POROZUMIENIU Z KIEROWNIKIEM RESORTU ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 30 listopada 1944 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o bezpłatnym dostarczaniu druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 347), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. o bezpłatnym dostarczaniu druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 137) wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Zarządzający zakładem, w którym druk odbito, jak również nakładca (wydawca) druku, odbitego w całości lub w części zagranicą, a wydanego w Państwie, powinien równocześnie z wysłaniem egzemplarzy obowiązkowych do władzy administracji ogólnej dostarczyć po 10 egzemplarzy druku:

- a) jeżeli zakład względnie nakładca (wydawca) ma siedzibę na obszarze województwa lubelskiego — do Biblioteki im. H. Łopacińskiego w Lublinie;